

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 roku w sprawie z wniosku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w P. o wpisanie zmiany danych w Krajowym Rejestrze Sądowym Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi:

I. wykreślił w dziale 1 rubryka 7 - dane jedyne akcjonariusza: M. G. (1);

II. oddalił wniosek w pozostałej części;

III. oddalił wniosek o zwrot kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że (...) spółka akcyjna w P. wpisana została do KRS pod nr KRS (...) postanowieniem z dnia 15.01.2014r. Kapitał zakładowy wskazano w statucie na kwotę 100.000 zł. W dniu wpisu kapitał pokryty został w 25% do kwoty 25 tysięcy zł a pozostałe 75.000 zł miało zostać pokryte wkładem pieniężnym w ciągu roku od zarejestrowania spółki. Jako jedynego akcjonariusza wpisano M. G. (2).

W pisemnym oświadczeniu dnia 16 stycznia 2015r zarząd spółki oświadczył, iż odstępuje od badania wkładów przez biegłego rewidenta na mocy art. 312¹ k.s.h.

W dniu 19.01.2015r z udziałem spółki notariusz M. W. sporządził
2 akty notarialne:

1/ z nadzwyczajnego walnego zgromadzenia 2 akcjonariuszy - Rep A Nr (...);

2/ umowę przeniesienia oraz przeniesienia w celu zwolnienia z długu Rep. A Nr (...).

Przedmiotem aktu Rep A Nr (...) (k. 142 - 159 akt KRS) była m.in. uchwała nr 3 o podwyższeniu kapitału zakładowego o 1 zł, do kwoty 100.001 zł przez emisję 1 akcji imiennej serii (...) o wartości nominalnej 1 zł, która zostanie pokryta w całości wkładem niepieniężnym o łącznej wartości godziwej 38.494.750.00 zł. Uchwalono, iż na akcję przypadają 2 głowy. Termin subskrypcji ustalono na 19- 31 stycznia 2015r i akcja została skierowana do (...) spółka komandytowa z siedzibą we W.. Jako aport na pokrycie 1 akcji serii (...) o wartości 1 zł opisano:

- udział 47/100 w „części” samodzielnego lokalu niemieszkalnego oznaczonego numerem (...) oraz udział 1/2 w „częściach” innych 11 nieruchomości samodzielnych lokali niemieszkalnych w Ł. przy ul. (...) z obciążeniami w walucie polskiej oraz szwajcarskiej na ponad 4 miliony CHF opisanymi działami IV wymienionych ksiąg wieczystych na str. 5-18 aktu,

- udział wynoszący 1/2 części ogółu praw („ekspektawy”) związanych z ustanowieniem odrębnej własności 14 opisanych lokali użytkowych w Ł. przy ul. (...) (str. 18-22 aktu)

- udział wynoszący 1/2 części własności dwóch nieruchomości gruntowych o numerach 506/7 oraz 513 położonych w Ł. przy ul. (...) (str 23 aktu).

Uchwałą nr 4 uchwalono zmianę § 5 statutu odnośnie kapitału zakładowego, stwierdzając w ust 1, iż akcje serii (...) zostały pokryte wkładem pieniężnym. W treści

§ 5 statutu przy opisie aportu nie wskazano obciążeń nieruchomości wskazanych

w uchwale nr 3. M. S. działający w imieniu dotychczasowego akcjonariusza (...) spółka komandytowa we W. złożył oświadczenie, iż obejmuje 1 akcję.

W akcie notarialnym Rep. A Nr (...) (k-116-131 akt KRS) M. S. działający w imieniu (...) spółki z siedzibą w V., M. - jako komplementariusz (...) spółki komandytowej we W. złożył oświadczenie, iż to spółka komandytowa we W.:

- jest właścicielem 12 odrębnych nieruchomości w postaci samodzielnych lokali niemieszkalnych przy ul. (...) w Ł. z opisanymi obciążeniami

w walucie polskiej oraz szwajcarskiej (CHF) dziale IV wymienionych ksiąg wieczystych na str. 2 do str. 20 aktu,

- jest właścicielem 2 nieruchomości gruntowych o numerach (...) oraz

(...) położonych przy ul. (...) w Ł., które są w zarządzie innej spółki (...) w Ł., wskazując obciążenia hipoteczne w dziale IV, zaś są one w rejestrze gruntów z inna działką (...) w obrębie (...) jako tereny przemysłowe (str. 21-23 aktu).

- ma ekspektatywy nabycia odrębnej własności 14 lokali użytkowych w Ł. przy ul. (...) opisanych na str. 23 -28 aktu.

P. S. (1) przeniósł na spółkę (...) SA - tytułem wniesienia aportu celem wykonania uchwały nr 3 z REP A (...) o podwyższeniu o 1 zł kapitału zakładowego: udział 47/100 „części” jednego lokalu oraz 1/2 „części” 11 innych lokali niemieszkalnych (bez adresu), udział 1/2 ekspektatywy 14 lokali użytkowych przy

ul. (...) lo b oraz udział 1/2 „części nieruchomości” gruntu nr (...) i nr (...). Stwierdził, iż różnica 38.494.749 zł pomiędzy wartością godziwą a wartością nominalną 1 akcji zostanie przekazana na kapitał zapasowy (str.31-39 aktu). W dalszym § 5 aktu REP A (...) - P. S. oświadczył, iż spółka komandytowa

z W. jest właścicielem 75.000 akcji imiennych serii (...) w kapitale (...) SA nabytych dnia 16.01.2015r., które nie zostały opłacone. W celu zwolnienia z długu spółka komandytowa przeniosła na spółkę (...) SA: udział 3/100 „części” lokalu nr (...) stanowiącego odrębną nieruchomość w postaci samodzielnego lokalu niemieszkalnego wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej - bez adresu (str.39 aktu).

W dniu 20.02.2015r. M. G. (1), prezes zarządu (...) SA oświadczył, że w związku z zawartą umową przeniesienia własności nieruchomości w celu zwolnienia z długu (datio in solutum) została dokonana wpłata na dotychczasowy kapitał zakładowy spółki w wysokości 75.000 zł.

W odpisie z KW (...) z dnia 7 lipca 2015 r., który dotyczy działki (...) w Ł., ul. (...) jest zapis, iż właścicielami działki gruntowej są po 1/2 dwie spółki: (...) SA w P. na mocy aktu Rep A (...) oraz (...) SA w P. na mocy Rep (...).

W dniu 7 lipca 2015r (...) C. (...) z siedzibą

w N., C., dokonała wpłaty kwoty 75.000 zł na konto (...) SA tytułem pokrycia kapitału zakładowego - za spółkę (...).

Biuro (...) sp. z o.o. w (...).10.2014r. wydało na zlecenie (...) spółki komandytowej we W. opinię o wartości godziwej aportu opisanego w 28 punktach w związku

z zamiarem podwyższenia kapitału zakładowego. Do wyliczenia biegły przyjął

w pkt. 1-12-udział wynoszący 1/2 w prawie odrębnej własności lokali przy

ul. (...), w pkt. 13-26 ogół praw (ekspektatywy) do lokali przy

ul (...) lo b oraz udział wynoszący 1/2 w prawie własności dwóch działek. Biegły podał w konkluzji, iż wartość godziwą majątku wycenia na 38.494.750 zł, z tym, iż na nieruchomościach ciąży obciążenia hipoteczne w kwocie wskazanej na 19.765.983,02 zł. Na strome 16 opinii podał, iż kwoty obciążeń w CHF zostały przeliczone na zł przy zastosowaniu średniego kursu NBP z dnia 15 października

2014 r. (tabela NBP 200/A/ 2014).

Sąd Rejonowy uznał, że wniosek o wykreślenie jedynego akcjonariusza znajduje uzasadnienie w załączonych dokumentach do wniosku, a w pozostałym zakresie podlega oddaleniu. Prawidłowo referendarz wskazał, iż zgodnie z art. 431 § 3 k.s.h. podwyższenie kapitału zakładowego może być dokonane dopiero po całkowitym wpłaceniu co najmniej dziewięciu dziesiątych dotychczasowego kapitału zakładowego. Również prawidłowo wskazano, iż przepis art. 431 § 7 k.s.h. nakazuje odpowiednie stosowanie do podwyższenia kapitału zakładowego art. 308-312 oraz

art. 312¹ k.s.h.

Treść § 5 ust. 2 statutu (...) SA uchwalonego w 2013r. stanowi, iż akcje zostaną pokryte wkładem pieniężnym a uzupełnienie wpłaty nastąpi w ciągu roku od rejestracji spółki. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, iż w dniu podjęcia uchwały

o podwyższeniu kapitału - 19 stycznia 2015r. - kapitał zakładowy (...) SA był pokryty jedynie w 25 %, o czym wiedział nabywca akcji serii (...) zawierając umowę zwolnienia

z długu. Skarżący złożył dowód wpłaty brakującej kwoty 75.000 zł na akcje serii

A z dnia 7 lipca 2015r., czyli po upływie okresu wskazanego w umowie spółki. Złożenie w lipcu 2015r. dowodu wpłaty nie ma wpływu na automatyczne unieważnienie „umowy przeniesienia w celu zwolnienia się ze zobowiązania” gdyż umowa z dnia 19.01.2015r. nie została uchylona, nadal obowiązuje w obrocie prawnym i była podstawą wpisu w KW (...) dotyczącej działki (...).

Sąd rejestrowy stwierdził, iż nadal stoi na stanowisku, że zastosowanie konstrukcji datio in solutum na pokrycie akcji serii (...) w dniu podjęcia uchwały

nr 3 - czyni uchwałę sprzeczną z prawem oraz ze statutem spółki, co powoduje odmowę wpisu zmian w tym zakresie.

Zdaniem sądu I instancji, wniosek odnośnie wpisu nowej wysokości kapitału zakładowego, zmiany statutu oraz związanej z tym emisji akcji nie zasługuje na uwzględnienie również wobec naruszenia przepisów 311 – 312¹ k.s.h.

Do wniosku w styczniu 2015r. załączono oświadczenie zarządu o odstąpieniu od badania wkładów przez biegłego rewidenta na mocy art. 312¹ k.s.h., a więc przy podjęciu uchwał z 19.01.2015r. przyjęto inny tryb podwyższenia kapitału niż

w art. 312 k.s.h., a złożenie opinii wraz ze skargą w lipcu 2015r. uniemożliwia ustalenie, która procedura została zastosowana przy podwyższeniu kapitału uchwałą

z dnia 19.01.2015r. Ustawodawca podnosi w art. 312 k.s.h. problem „nadzwyczajnych okoliczności” wpływających na wartość wkładu (znany jest powszechnie problem zmiany kursu nabycia przez dłużników franka szwajcarskiego od stycznia 2015r.). Załączone dopiero w lipcu br. (do skargi) pisemne sprawozdanie zarządu spółki z daty 16.01.2015r. przedstawiające przedmiot wkładów niepieniężnych nie zawiera żadnej informacji o hipotekach na wnoszonym aporcie oraz brak jest wyliczenia kwoty obciążenia wnoszonych nieruchomości. Wniesienie zaś wkładu niepieniężnego w trybie art. 311-312 k.s.h. wymaga wydania opinii przez biegłego po sporządzeniu pisemnego sprawozdania zarządu spółki przedstawiającego przedmiot wkładów niepieniężnych. Sąd Rejonowy podniósł, iż opinia biegłego (w treści biegły wskazał, że wydana

w trybie art. 312¹ k.s.h.) dotyczy „udziału wynoszącego 1/2 /w prawie odrębnej własności” 12 lokali zaś uchwale nr 3 aktu rep A (...)akcjonariuszy (...) SA -

- dotyczącej podwyższenie kapitału podano, iż aport dotyczy udziału 1/2 „części” lokali niemieszkalnych. Nie wskazano, że chodzi o 1/2 prawa własności do 12 lokali -jak to opisał biegły.

Każde zdanie w pkt 13 - 26 na str. 22-29 opinii biegły rozpoczynał zwrotemogół praw (ekspektatywy) związanych z ustanowieniem odrębnej własności lokalu użytkowego” dopisując na końcu zdania zwrot , wynoszącego 1/2 udziału”. Przy pkt.

13 dotyczącym lokalu nr (...)1 o pow. 8,20 m² biegły dopisał, iż wartość rynkowa lokalu łącznie z wartością udziału w nieruchomości wspólnej została oszacowana na kwotę 948.300 zł, a po czym dopisał (1/2 - 474.150 zł). W uchwale nr 3 jest mowa

o wniesieniu „udziału wynoszącego 1/2 części ogółu praw („ekspektatywy”) związanych z ustanowieniem odrębnej własności 14 opisanych lokali użytkowych w Ł. przy ul (...) (str. 23 -30 opinii) - czyli połowy tej ekspektatywy, gdyż z akt wynika, iż druga połowa została uwzględniona dla podwyższenia kapitału zakładowego innej spółki (...) SA (str. 4 skargi).

Zdaniem Sądu rejestrowego, wadliwe opisanie aportu w uchwale nr 3 i nr

4 z dnia 19.01.2015r jest to kolejnym błędem uniemożliwiającym dokonanie wpisu w tym zakresie. Sad I instancji przyłączył się też do wątpliwość, czy przedmiot aportu w postaci udziału wynoszącego 1/2 prawa ekspektatywy związanej z ustanowieniem odrębnej własności lokali ma zdolność aportową. W treści uchwały nie odwołano się do np. prawa własności lokalu tworzącego całość, nie wskazano danych z działu II - IV

KW dzielonej nieruchomości, a jedynie podano fakt złożenia wniosku o założenie odrębnej księgi wieczystej. Bez uzyskania statusu lokalu odrębnego nie wiadomo nadal kto ma prawo do przenoszenia określonego prawa i czy lokale mogą funkcjonować

w obrocie samodzielnie, stanowiąc część składową innej nieruchomości. Brak dokumentu wykazującego takie prawo dla akcjonariusza na datę podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału spółki (...) SA.

Powyższe rozważania- w oparciu o dyspozycję art. 23 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 1203 z późn. zm.) uniemożliwiają Sądowi rejestrowemu uwzględnienie wniosku w części podwyższenia kapitału i zmian z tym związanych.

W zakresie wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o zwrot kosztów postępowania, Sąd Rejonowy orzekł na mocy art. 520 k.p.c. i braku uwzględnienia skargi w zasadniczej części podwyższenia kapitału. (postanowienie z uzasadnieniem k. 221 – 224v, tom I)

Apelację od powyższego postanowienia wniosła (...) spółka akcyjna z siedzibą w P., zaskarżając je w części, to jest w punkcie II i III.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżąca zarzuciła:

1) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania mającego wpływ na wynik sprawy, tj.:

a) art. 23 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym polegające na jego wadliwym zastosowaniu i uznaniu, że zachodzi przesłanka odmowy do dokonania wpisu wpłat na dotychczasowy kapitał zakładowy oraz wpisu podwyższenia kapitału zakładowego w rejestrze pomimo, iż wnioskodawca przedłożył wraz z wnioskiem o dokonanie wpisu dokumenty uzasadniające dokonanie wpisu zgodnie z żądaniem;

b) art. 38 ust. 9 pkt d ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym w zw. z art. 321 § 2 kodeksu spółek handlowych poprzez nie wpisanie informacji o dokonaniu wpłaty na dotychczasowy kapitał zakładowy - akcje serii (...) -w kwocie 75.000 zł podczas gdy doszło do skutecznego dokonania wpłaty na akcje serii (...), co zostało wykazane złożonym do wniosku dowodem wpłaty na konto bankowe wnioskodawcy;

c) art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez naruszenie granic swobodnej oceny dowodów, i poczynieniu ustaleń w sposób sprzeczny z regułami logicznego myślenia i z zasadami doświadczenia życiowego oraz w sposób wewnętrznie sprzeczny w zakresie, w jakim Sąd bez istnienia do tego podstawy faktycznej i prawnej uznał, że „zastosowanie konstrukcji datio in solutum na pokrycie akcji Serii (...) w dniu podjęcia uchwały nr 3 (dotycząca podwyższenia kapitału) - czyni uchwałę sprzeczną z prawem oraz ze statutem spółki" co spowodowało odmowę wpisu zmian w tym zakresie, podczas gdy uchwała nr 3 z dnia 19.01.2015 roku w zakresie podwyższenia kapitału i emisji nowych akcji serii (...) nie odnosi się, w żaden sposób do zastosowanej przez akcjonariusza i Spółkę konstrukcji datio in solutum a zastosowana konstrukcja nie legła u podstaw podjęcia tej uchwały;

d) art.233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego poprzez dowolne i nie znajdujące odzwierciedlenia w zgromadzonym materialne dowodowym ustalenie, iż „wadliwe opisanie aportu w uchwale nr 3 i 4 z dnia 19.01.2015 roku jest kolejnym

błędem uniemożliwiającym dokonanie wpisu w tym zakresie" podczas gdy wskazane przez Sąd rozbieżności w treści dokumentów nie mogą mieć żadnego znaczenia

w kontekście możliwości wpisania przez Sąd zgłaszanego podwyższenia, gdyż bez wątpienia uchwały nr 3 i 4 jak i opinia biegłego opisują te same nieruchomości przy dopuszczalnym użyciu odmiennych sformowań nie mających wpływu na tożsamość opisywanego aportu;

e) art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego polegającego na przekroczeniu przez Sąd granic swobodnej oceny zebranych dowodów, dokonanie dowolnej ich oceny

i nierozważenie wszechstronnie całokształtu materiału dowodowego -

- w szczególności załączonych przez Spółkę dokumentów, sporządzonych

w związku z planowanym podwyższeniem, i przyjęcie że doszło do naruszenia przepisów 311 -312 (1) k.s.h.;

f) art. 328 par. 2 kodeksu postępowania cywilnego w zw. z art. 361 kodeksu postępowania cywilnego poprzez brak dokładnego wskazania podstawy rozstrzygnięcia, tj. w jaki sposób zostały naruszone przepisy prawa materialnego 311-312 (1) k.s.h. i dlaczego różnice w zakresie treści opinii biegłego i uchwały

nr 3 dotyczącej podwyższenia kapitału, uzasadniają oddalenie wniosku o wpis podwyższenia kapitału;

2) mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za jego podstawę, polegający na dokonaniu ustaleń sprzecznych z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, poprzez uznanie, że „złożenie opinii wraz ze skargą w lipcu 2015 roku uniemożliwia ustalenie, która procedura została zastosowana przy podwyższeniu kapitału uchwałą z dnia 19.01.2015 roku", podczas gdy z treści opinii biegłego rewidenta przeprowadzającego badanie oraz innych dokumentów załączonych do wniosku (m.in. uchwała zarządu z dnia 16.01.2015 roku, sprawozdanie zarządu z dnia 16.01.2015 roku) dokładnie wynika w oparciu

o art. 312(1) pkt.2 k.s.h. zastosowana przy podwyższeniu kapitału procedura;

3) naruszenie prawa materialnego:

a) art. 312 (1) § 1 pkt.2 kodeksu spółek handlowych w związku z art. 23 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, poprzez niedopuszczalne przekroczenie kognicji sądu rejestrowego w zakresie oceny przedmiotu aportu i jego zdolności aportowej (w zakresie ekspektatywy odrębnej własności lokali), w sytuacji gdy na temat wartości godziwej przedmiotu wkładu niepieniężnego została sporządzona opinia niezależnego biegłego rewidenta W. P.nr ewid. (...), prowadzącego badanie w imieniu: Biura Biegłych Rewidentów

(...) sp. z o.o. wpis na listę podmiotów uprawnionych pod

nr (...) Uchwałą (...) KRBR z dnia 07.02.1995;

b) art. 311 § 1 kodeksu spółek handlowych poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że sprawozdanie zarządu Spółki z dnia 16.01.2015 roku, przedstawiające przedmiot wkładów niepieniężnych „nie zawiera żadnej informacji o hipotekach na wnoszonym aportcie oraz brak jest wyliczenia kwoty obciążenia wnoszonych nieruchomości", podczas gdy załączone przez Spółkę sprawozdanie zawiera wszystkie wymagane elementy określone w art. 311 § 1 KSH;

c) art. 330 § 5 kodeksu spółek handlowych w zw. z art. 329 kodeksu spółek handlowych poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że pomimo dokonania wpłat na akcje, po upływie terminu wskazanego w statucie, nie doszło do ich skutecznego opłacenia, podczas, gdy dokonanie wpłat na akcje w terminie innym niż przewidziany

w statucie nie powoduje nieskuteczności dokonania tych wpłat;

d) art. 431 § 3 kodeksu spółek handlowych poprzez jego błędną interpretację i tym samym niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że dla skuteczności wniesienia wpłaty w celu pokrycia akcji w dotychczasowym kapitale zakładowym wymagane jest „unieważnienia umowy przeniesienia w celu zwolnienia się ze zobowiązania".

e) art. 58 § 1 kodeksu cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie podczas gdy nie sposób uznać, że uchwała nr 3 z dnia 19.01.2015 roku walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki narusza jakiegokolwiek przepisy prawa powszechnie obowiązującego.

Podnosząc powyższe zarzuty, wnioskodawczyni wniosła o:

- uchylenie wyżej zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XX Wydział Krajowego Rejestru Sądowego do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach dotychczasowego postępowania. (apelacja k. 227 – 238, tom II)

Na rozprawie apelacyjnej wnioskodawca cofnął wnioski w zakresie kosztów postępowania. (protokół z rozprawy apelacyjnej k. 312 – 313)

Sąd Okręgowy, Sąd Gospodarczy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni w części dotyczącej punktu II jest uzasadniona, a jej uwzględnienie skutkuje uchyleniem zaskarżonego postanowienia w punkcie II i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sprawa niniejsza jest rozpoznawana w postępowaniu rejestrowym, które jest postępowaniem nieprocesowym (art. 694¹ k.p.c. – 694⁸ k.p.c., ustawa z 20 sierpnia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 1142 ze zm., art. 7).

Z podniesionych w apelacji zarzutów w pierwszej kolejności rozważenia wymagają zarzuty dotyczące naruszenia przepisów kodeksu postępowania cywilnego, gdyż poprawność zastosowania przepisów prawa materialnego może być oceniana jedynie w odniesieniu do stanu faktycznego ustalonego zgodnie z zasadami procedury cywilnej (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 2 lipca 2004 roku, w sprawie o sygn. akt II CK 409/03, Lex nr 148384).

W ocenie Sądu Okręgowego, jedynie częściowo trafny jest zarzut sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania mającego wpływ na wynik sprawy.

Sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego materiału ma miejsce wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu I instancji jest sprzeczne z tymi istotnymi dla rozstrzygnięcia okolicznościami, które sąd ustalił w toku postępowania, albo gdy wyprowadził logicznie błędny wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności, albo wreszcie gdy sąd przyjął fakty za ustalone bez dostatecznej podstawy. Przez okoliczności w powyższym rozumieniu należy rozumieć okoliczności faktyczne. Chodzi tu bowiem jedynie o błędy dotyczące elementu faktycznego orzeczenia. Sąd II instancji bada, czy w stanie faktycznym sprawy nie zachodzą sprzeczności między poszczególnymi ustaleniami oraz czy stan faktyczny stanowi harmonijną całość. Zakres kontroli apelacyjnej nie obejmuje całej sfery faktycznej sprawy, ale tylko zebrany materiał procesowy. Zawsze jednak zarzut taki znajdzie uzasadnienie, gdy ustalenia sądu sprzeczne będą z materiałem, który uznał on za wiarygodny, albo też gdy dowody prowadzące do odmiennych wniosków nie będą przez sąd ocenione negatywnie.

Z tą ostatnią sytuacją mamy do czynienia także, gdy sąd nie oceni wszystkich dowodów zebranych w sprawie bądź w uzasadnieniu stwierdzi, że daje wiarę wszystkim dowodom, mimo że pozostają one ze sobą w takim stosunku, że prowadzą do sprzecznych ze sobą wniosków.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji są prawidłowe, a materiał dowodowy stanowiący ich podstawę został oceniony zgodnie z wymogami art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, jednakże naruszenie to nie daje podstaw do formułowania zarzutu sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Naruszenie art. 23 zostanie omówione w dalszej części uzasadnienia.

Analogicznie przedstawia się kwestia naruszenia art. 38 ust. 9 pkt d ustawy

o Krajowym Rejestrze Sądowym w zw. z art. 321 § 2 kodeksu spółek handlowych poprzez nie wpisanie informacji o dokonaniu wpłaty na dotychczasowy kapitał zakładowy - akcje serii (...) - w kwocie 75.000 zł w sytuacji gdy doszło do skutecznego dokonania wpłaty na akcje serii (...), co zostało wykazane złożonym do wniosku dowodem wpłaty na konto bankowe wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 321 § 2 k.s.h. jeżeli przed zarejestrowaniem spółki pokryto tylko część kapitału zakładowego, zarząd powinien zgłosić do sądu rejestrowego dokonanie każdego dalszego wkładu na kapitał zakładowy.

Dane te podlegają wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego stosownie do treści art. 38 ust. 9 pkt d ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Ustalając, że wpłata 75.000 zł została dokonana na konto wnioskodawczyni, brak było podstawy prawnej do odmowy wpisu w tym zakresie.

Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zakresie, w jakim Sąd bez istnienia do tego podstawy faktycznej i prawnej uznał, że „zastosowanie konstrukcji datio in solutum na pokrycie akcji Serii (...) w dniu podjęcia uchwały nr 3 (dotyczącej podwyższenia kapitału) - czyni uchwałę sprzeczną z prawem oraz ze statutem spółki" został nieprawidłowo sformułowany, ocena ta jest dokonywana na gruncie stosowania prawa materialnego a nie oceny dowodów.

Również ocena, czy „wadliwe opisanie aportu w uchwale nr 3 i 4 z dnia 19.01.2015 roku jest kolejnym błędem uniemożliwiającym dokonanie wpisu w tym zakresie" nie stanowi naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Jest to ocena prawna a nie ocena dowodów.

Trafny jest natomiast zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. polegającego na przekroczeniu przez Sąd granic swobodnej oceny zebranych dowodów, dokonanie dowolnej ich oceny i nierozważenie wszechstronnie całokształtu materiału dowodowego - w szczególności załączonych przez spółkę dokumentów, sporządzonych w związku z planowanym podwyższeniem, przy czym ocena czy doszło do naruszenia przepisów 311 -312¹ k.s.h. wiąże się już ze stosowaniem prawa materialnego.

Zastosowanie swobodnej oceny dowodów (art. 233 §1 k.p.c.) ma na celu ustalenie elementów podstawy faktycznej powództwa zgłoszonego w postępowaniu cywilnym. Sąd musi bowiem przed rozstrzygnięciem o żądaniach stron ustalić, czy ich twierdzenia o faktach znajdują podstawę w materiale dowodowym, czy też nie. Swobodna ocena dowodów pozwala zatem w przypadku sprzeczności wniosków płynących z przeprowadzonych dowodów, np. sprzecznych zeznań świadków, jednym dać wiarę, a innym odmówić waloru wiarygodności. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy z dwóch przeciwstawnych źródeł wiedzy o zdarzeniach faktycznych, sąd ma prawo oprzeć swoje stanowisko, wybierając to, które uzna za bardziej wiarygodne, korzysta bowiem ze swobody w zakresie oceny dowodów (tak SN w wyroku z dnia 31 marca 2004 r., III CK 410/02, opubl. Legalis).

Stosując zasadę swobodnej oceny dowodów według własnego przekonania, Sąd obowiązany jest przestrzegać zasad logicznego rozumowania, a więc może z zebranego materiału dowodowego wyciągnąć wnioski tylko logicznie uzasadnione. Sąd może dać wiarę tym lub innym świadkom, czyli swobodnie oceniać ich zeznania, nie może jednak na tle tych zeznań budować wniosków, które z nich nie wynikają. Przy ocenie dowodów tj. ich wiarygodności i mocy, istotną rolę odgrywają zasady doświadczenia życiowego.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (stanowisko takie zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 czerwca 2003 roku, V CKN 417/01, LEX nr 157326).

W tym zakresie należy brać pod uwagę cały materiał sprawy. W wyniku swobodnej oceny dowodów sąd dokonuje selekcji zebranego materiału pod kątem widzenia istotności poszczególnych jego elementów. Dalszym założeniem

prawkłdowej oceny dowodów jest ich poprawna interpretacja: np. wykładnia dokumentu, wykładnia zeznań świadka itd.

Do wniosku o wpisanie zmian w rejestrze wnioskodawczyni między innymi załączyła uchwałę zarządu z dnia 16 stycznia 2015r. (k. 112), w której został wskazany przepis art. 312¹ k.s.h. w związku z art. 431 § 7 k.s.h. jako podstawa odstąpienia od badania wkładów niepieniężnych przez biegłego rewidenta. Z treści uchwały wynika, że w dniu 16 stycznia 2015r. zarząd spółki na podstawie art. 311 § 1 i § 2 k.s.h. w zw. z art. 431 § 7 k.s.h. sporządził sprawozdanie dotyczące wkładów niepieniężnych. Sprawozdanie to zostało sporządzone w oparciu o opinię niezależnego biegłego rewidenta z dnia 15 października 2014r.

W dniu 31 marca 2015 r. w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nr (...) (k. 185) ukazało się ogłoszenie spółki, o którym mowa w art. 312¹ § 5 k.s.h.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak dokładnego wskazania podstawy rozstrzygnięcia, tj. w jaki sposób zostały naruszone przepisy prawa materialnego 311- 312¹ k.s.h. i dlaczego różnice w zakresie treści opinii biegłego i uchwały nr 3 dotyczącej podwyższenia kapitału, uzasadniają oddalenie wniosku o wpis podwyższenia kapitału.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie poglądem, uzasadnienie wyroku wyjaśnia przyczyny, dla jakich orzeczenie zostało wydane, jest sporządzane już po wydaniu wyroku, a zatem wynik sprawy z reguły nie zależy od tego, jak napisane zostało uzasadnienie i czy zawiera ono wszystkie wymagane elementy.

Z tych przyczyn zarzut naruszenia przepisu art. 328 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia sądu całkowicie uniemożliwia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie II PK 202/10,

w wyroku z dnia 7 stycznia 2010 r. w sprawie II UK 148/09, podobnie Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27 października 2010 r. w sprawie I ACA 733/10).

W rozpoznawanej sprawie uzasadnienie zaskarżonego postanowienia zawiera ustalenia faktyczne i rozważania prawne pozwalające odtworzyć tok rozumowania Sądu Rejonowego. Nie jest zatem dotknięte tego rodzaju uchybieniami, które mogłyby skutkować wzruszeniem zakwestionowanej apelację orzeczenia z powodu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Trafnie skarżąca zarzuca mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za jego podstawę, polegający na dokonaniu ustaleń sprzecznych z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, poprzez uznanie, że „złożenie opinii wraz ze skargą w lipcu 2015 roku uniemożliwia ustalenie, która procedura została zastosowana przy podwyższeniu kapitału uchwałą z dnia 19.01.2015 roku”.

Zarzut błędnych ustaleń jest skuteczny tylko wtedy, gdy skarżący wykaże, że wadliwe ustalenia będące konsekwencją błędnej oceny dowodów wynikają

z naruszenia przez sąd orzekający uznanych reguł interpretacyjnych oraz braku logicznego wiązania faktów i niezrozumienia wynikających z nich treści.

Rację ma skarżąca, że z załączonych do akt dokumentów: uchwała zarządu z dnia 16.01.2015 roku, sprawozdanie zarządu z dnia 16.01.2015 roku, opinia biegłego rewidenta przeprowadzającego badanie jednoznacznie wynika, która procedura podwyższenia kapitału zakładowego została zastosowana.

Oddalając wniosek w punkcie II. Sąd I instancji niewątpliwie naruszył przepis art. 23 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, który stanowi, że sąd rejestrowy bada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści

z przepisami prawa oraz czy dane wskazane we wniosku o wpis do rejestru

w zakresie określonym w art. 35 są prawdziwe. W pozostałym zakresie sąd rejestrowy bada, czy zgłoszone dane są zgodne z rzeczywistym stanem, jeżeli ma w tym względzie uzasadnione wątpliwości.

Wykładnia tego przepisu budzi spory w doktrynie i orzecznictwie.

W orzecznictwie trafnie stwierdzono, że sąd rejestrowy nie pełni tylko roli technicznej, nie może więc wpisywać wszelkich zgłoszonych danych tylko dlatego, że są to dane przewidziane prawem (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 1928 r., C. 2184/27, OSP 1929, poz. 227, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 1990 r., III CRN 93/90, opubl. Legalis, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 1991 r., III CZP 13/91, OSNCP 1991, nr 7, poz. 77, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1998 r., I CKN 227/97, OSNC 1998, nr 11, poz. 179, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2001r., III CZP 44/00, OSNC 2001, nr 5, poz. 69, postanowienie Sądu Najwyższego z 17 września 2008r., III CSK 56/08, opubl: Legalis). Nie oznacza to wnikania w meritum podejmowanych czynności prawnych, ich trafności, zasadności ekonomicznej itp. Jeżeli więc z załączników do wniosku, w tym załączonych umów, uchwał wynika, że zostały one sporządzone z obrazą przepisów kodeksu spółek handlowych i umowy spółki, to sąd rejestrowy nie może tego pominąć. Powinien załączone dokumenty zbadać i na użytek prowadzonego postępowania stwierdzić, że konkretna uchwała została podjęta a umowa została zawarta w okolicznościach, zgodnych z prawem albo z prawem niezgodnych, powodującej jej nieważność (analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 września 1993 r., III CZP 118/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 99 oraz postanowieniu z dnia 5 maja 2005 r., IV CK 18/05, opubl. Legalis, uchwała Sądu Najwyższego z 20 stycznia 2010r., III CZP 122/09, opubl. OSNC 2010r., nr 7-8, poz. 107, str. 88, postanowienie z dnia 2 października 2008 r., II CSK 186/08, opubl. Legalis, postanowienie z dnia 24 lipca 2013 r., III CNP 1/13, OSNC 2014/4/43).

Orzeczenia te wskazują, że do uprawnień sądu rejestrowego należy zbadanie w toku rozpatrywania wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, czy wniosek zawiera dane zgodne z dokumentami, z których te dane wynikają i czy dokumenty te powstały z zachowaniem ustawowych wymagań dla poszczególnych czynności, zmierzających do uzyskania wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym, a zatem w okolicznościach zgodnych z prawem.

Sąd I instancji uznając, że zachodzi przesłanka odmowy do dokonania wpisu wpłaty na dotychczasowy kapitał zakładowy oraz wpisu podwyższenia kapitału zakładowego naruszył przepis art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Rację ma też wnioskodawczyni zarzucając naruszenie art. 312⁽⁽¹⁾⁾ § 1 ust.

2 (określony jako pkt 2) k.s.h. w związku z art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, poprzez niedopuszczalne przekroczenie kognicji sądu rejestrowego w zakresie oceny przedmiotu aportu i jego zdolności aportowej (w zakresie ekspektatywy odrębnej własności lokali), w sytuacji gdy na temat wartości godziwej przedmiotu wkładu niepieniężnego została sporządzona opinia niezależnego biegłego rewidenta W. P..

Zgodnie z art. 312¹ § 1 ust. 2 k.s.h. w związku z art. 431 § 7 k.s.h. sprawozdania zarządu można nie poddawać badaniu przez biegłego rewidenta w odniesieniu do wkładów niepieniężnych, których przedmiotem aktywa inne niż wymienione w pkt 1, jeżeli biegły rewident wydał opinię na temat ich wartości godziwej, ustalonej na dzień przypadający nie wcześniej niż sześć miesięcy przed dniem wniesienia wkładu.

Załączona do akt opinia biegłego rewidenta wydana w dniu 15 października 2014r. Aport został wniesiony w dniu 19 stycznia 2015r. Z treści opinii jednoznacznie wynika, że biegły określając wartość godziwą aportu na kwotę 38.494.750,00 zł uwzględnił obciążenia hipoteczne przedmiotu aportu. Ponadto aport ten pokrywa podwyższony kapitał zakładowy 1,00 złotych.

Zasadnie też skarżąca zarzuca naruszenie art. 311 § 1 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że sprawozdanie zarządu spółki z dnia 16.01.2015 roku, przedstawiające przedmiot wkładów niepieniężnych „nie zawiera żadnej informacji

o hipotekach na wnoszonym aporcje oraz brak jest wyliczenia kwoty obciążenia wnoszonych nieruchomości”.

Zgodnie z art. 311 § 1 k.s.h. w związku z art. 431 § 7 k.s.h. pisemne sprawozdanie zarządu powinno przedstawiać w szczególności:

- 1) przedmiot wkładów niepieniężnych oraz liczbę i rodzaj wydawanych w zamian za nie akcji i innych tytułów uczestnictwa w dochodach lub w podziale majątku spółki;
- 2) osoby, które wnoszą wkłady niepieniężne, zbywają spółce mienie lub otrzymują wynagrodzenie za usługi;
- 3) zastosowaną metodę wyceny wkładów.

W sprawozdaniu należy umotywić zamierzone transakcje, w tym także objęcie akcji za wkłady niepieniężne i wysokość przyznanego wynagrodzenia lub zapłaty. Do sprawozdania należy dołączyć odpowiednie dokumenty w oryginałach lub urzędowo poświadczonych odpisach (art. 311 § 2 k.s.h.).

Trafny jest też zarzut naruszenie art. 330 § 5 k.s.h. w zw. z art. 329 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że pomimo dokonania wpłat na akcje, po upływie terminu wskazanego w statucie, nie doszło do ich skutecznego opłacenia) oraz naruszenie art. 431 § 3 k.s.h. poprzez jego błędną interpretację i tym samym niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że dla skuteczności wniesienia wpłaty w celu pokrycia akcji w dotychczasowym kapitale zakładowym wymagane jest „unieważnienia umowy przeniesienia w celu zwolnienia się ze zobowiązania”.

Przepis art. 330 § 5 k.s.h. stanowi, że jeżeli akcjonariusz nie dokonał wpłaty w terminie określonym w § 1, jest on obowiązany do zapłacenia odsetek ustawowych za opóźnienie lub odszkodowania, chyba że statut stanowi inaczej.

Akcjonariusz obowiązany jest do wniesienia pełnego wkładu na akcje (art. 329 § 1 k.s.h.). Wpłaty powinny być dokonane równomiernie na wszystkie akcje (art. 329 § 2 k.s.h.).

Zgodnie z art. 431 § 3 zdanie pierwsze k.s.h. podwyższenie kapitału zakładowego może być dokonane dopiero po całkowitym wpłaceniu co najmniej dziewięciu dziesiątych dotychczasowego kapitału zakładowego.

Zakaz dokonania podwyższenia kapitału przed wpłaceniem co najmniej 9/10 dotychczasowego kapitału należy rozumieć w ten sposób, że dopóki przesłanka ta nie jest spełniona, nie jest dopuszczalny wpis podwyższenia kapitału. Nic zatem nie stoi na przeszkodzie by uchwała w sprawie podwyższenia została podjęta wcześniej

(tak też Kidyba, Komentarz aktualizowany do kodeksu spółek handlowych, LEX/el.;

S. Sołtysiński, M. Mataczyński, T. Sójka, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. III, 2013, s. 1596; Rodzyńkiewicz, Komentarz KSH, 2014, s. 936; A. Opalski, w: System PrPryw, t. 17B, s. 671; odmiennie np. R. Czerniawski, Kodeks, s. 579, który w takim przypadku mówi o „nieważności uchwały”), oczywiście przy założeniu, że przesłanka zostanie dopełniona przez upływem sześciomiesięcznego terminu wskazanego w art. 431 § 4 k.s.h. Wniosek o wpis podwyższenia musi być bowiem zgłoszony do sądu rejestrowego, w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia podjęcia uchwały o podwyższeniu.

Zgodzić się należy również ze skarżącą, że uznając, iż uchwała nr 3 z dnia 19 stycznia 2015 roku jest sprzeczna z prawem, Sąd Rejonowy naruszył art. 58 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie. Nie stanowi podstawy do stwierdzenia nieważności tej uchwały omówiony już wyżej przepis art. 431 § 3 k.s.h.

Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym sprawę stoi na stanowisku, że nie jest dopuszczalne zastąpienie wkładów pieniężnych do spółki akcyjnej, określonych w statucie czy też uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego świadczeniem niepieniężnym stanowiącym de facto przedmiot aportu.

Zgodnie z art. 453 k.c. jeżeli dłużnik w celu zwolnienia się z zobowiązania spełnia za zgodą wierzyciela inne świadczenie, zobowiązanie wygasa. Jednakże gdy przedmiot świadczenia ma wady, dłużnik obowiązany jest do rękojmi według przepisów o rękojmi przy sprzedaży.

Instytucja statuowana w cytowanym przepisie odpowiada ukształtowanemu już w prawie rzymskim modelowi jednego z surogatów spełnienia świadczenia, a mianowicie – *datio in solutum*.

W doktrynie zwrócono uwagę, że poprzez art. 2 k.s.h. instytucja ta może być też wykorzystana w prawie spółek, w szczególności do świadczenia wspólnika w spółce jawnej (art. 48 § 2 k.s.h.), komandytariusza w spółce komandytowej (art. 107 § 1 k.s.h.), a także do świadczeń dodatkowych wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 174 § 5 i art. 176 § 1 k.s.h.) oraz akcjonariuszy w spółce akcyjnej (art. 304 § 2 pkt 2 k.s.h.). Nie jest natomiast dopuszczalne zastąpienie wkładów niepieniężnych do spółki z o.o. i akcyjnej i odwrotnie, określonych w akcie założycielskim, innym świadczeniem. Naruszałoby to zasadę sądowej kontroli procesu tworzenia spółki kapitałowej (por. P. Drapała, *Świadczenie*, s. 30).

Nowacja i *datio in solutum* nie prowadzą wprawdzie do zwolnienia z długu, ale do modyfikacji treści zobowiązania, sprzecznej z jego właściwością (naturą). Zwolnienie akcjonariusza z obowiązku świadczenia wkładu może nastąpić jedynie w drodze obniżenia kapitału zakładowego. Takie obniżenie jest obwarowane restrykcjami (art. 456 k.s.h.).

Konsekwencją zasady realnego wniesienia kapitału jest zakaz zwolnienia akcjonariusza z obowiązku świadczenia przyrzeczonego wkładu (np. w drodze zwolnienia z długu – art. 508 k.c.), jak również przyznania mu jakiegokolwiek ulgi, tudzież modyfikacji treści zobowiązania (np. odroczenia terminu świadczenia), dokonania nowacji zobowiązania (art. 506 k.c.) lub przyjęcia innego świadczenia

w miejsce przyrzeczonego wkładu *datio in solutum* (art. 453 k.c.) (stanowisko takie jest prezentowane w doktrynie: zob. Kodeks spółek handlowych. Spółka akcyjna. Komentarz do artykułów 301-490. Tom III prof. dr hab. Stanisław Sołtysiński, prof. dr hab. Andrzej Szajkowski, prof. dr hab. Andrzej Szumański, prof. dr hab. Janusz Szwaja, dr hab. Andrzej Herbet, dr hab. Maciej Mataczyński, dr Iwona B. Mika, dr hab. Tomasz Sójka, dr hab. Monika Tarska, dr Michał Wyrwiński, tak również Rodzyńkiewicz, Komentarz, wyd. 4, s. 631 i Kidyba, Komentarz, t. II, wyd. 9, s. 179. Ani zarząd, ani walne zgromadzenie nie mają kompetencji do zmiany treści zobowiązania do wniesienia wkładu (tak m.in. Allerhand, Komentarz, t. 1, s. 535; T. Dziurzyński,

w: Dziurzyński, Fenichel, Honzatko, Komentarz, t. I, s. 541 – komentarze do kodeksu handlowego; autorzy ci podkreślają, że jedynym przypadkiem zwolnienia akcjonariusza od całości lub części świadczenia wkładu jest przypadek obniżenia kapitału akcyjnego).

Zgodnie z art. 694⁷ k.p.c. w razie uwzględnienia środka odwoławczego od orzeczenia wydanego w postępowaniu rejestrowym dotyczącego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu. Rozpoznając ponownie sprawę, sąd rejestrowy uwzględnia wskazania sądu drugiej instancji oraz aktualny stan rejestru.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 694⁷ zd. 1 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie w punkcie II i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi do ponownego rozpoznania, a na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c., art. 13 § 2 k.p.c.

i art. 7 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym w punkcie 2 postanowienia uchylił zaskarżone postanowienie w punkcie III. i umorzył postępowanie w zakresie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd rejestrowy zbada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa dotyczącymi podwyższenia kapitału zakładowego z uwzględnieniem regulacji zawartej w art. 312¹ k.s.h. W wypadku uzasadnionych wątpliwości zbada, czy zgłoszone dane są zgodne z rzeczywistym stanem.

W szczególności Sąd I instancji zobowiąże wnioskodawcę do wyjaśnienia co było powodem podejmowania uchwał na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu w dniu 19 stycznia 2015 roku przy obecności 100% kapitału zakładowego 100.000 głosów, w sytuacji gdy 100% kapitału posiada 200.000 głosów (§ 5 ust. 1 statutu), a następnie oceni, czy podjęte uchwały są zgodnie z przepisami prawa i statutem spółki.